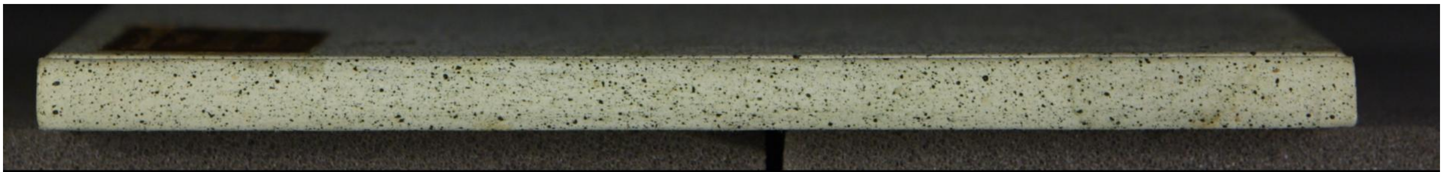
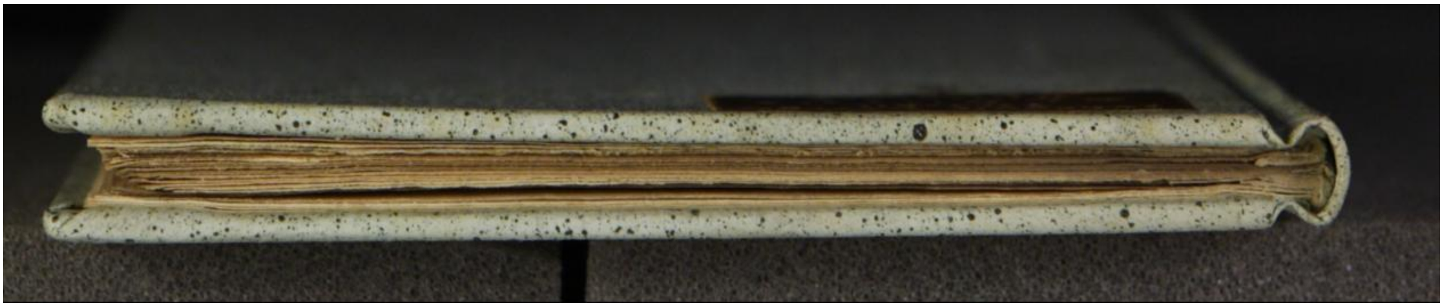
Johannis Georgii
Vibergii
ELEGIDI
Wittenberg
1552

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

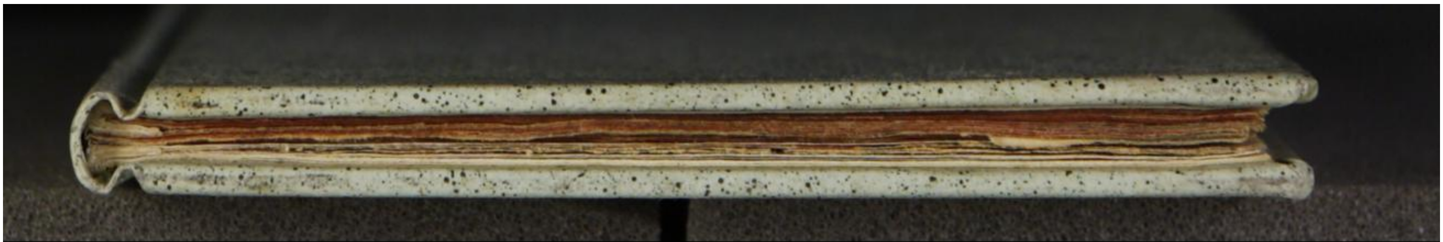

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

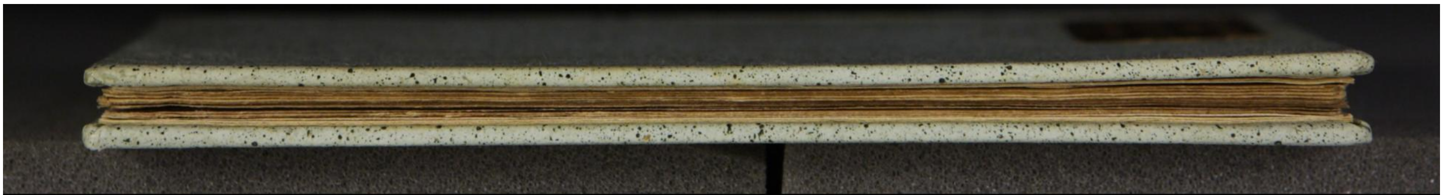
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

53 - 63 DA BOX

Jörgen Sadolin

LN 1411
ex 2

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

IOHANNIS GEORGII VIBERGII ELEGIDIA.

IN ZOILVM.

Quem non edax liuor petit,
Hic omnium eſt miſerrimus.
Famæ, ſacræq; gloriæ
Oblatrat omnis inuidus.
Tabeſce belle zoile
Liuore, dum tandem crepas.

VVITEBERGAE.
EX OFFICINA VITI CREVTZER.
M. D. LII.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

366

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

AD LECTOREM.

Mortalis omnis eſt homo,
Et ſæpè fallier poteſt:
Cœleſtis at ſapit Deus.
Mortalis ipſe ſum puer
Obnoxius doloribus,
Fallorq; quàm citiſsimè.
Ergò tenella Muſula
Si lapſa ſit, nec abnuo,
O parce lector inclyte.
His doctiora tibia,
Muſis mihi fauentibus,
Olim ſonet poëmata.

σὺν θεῷ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

IOHA. GEORGIVS VI- BERGIVS CHRISTIER- no Torchillo Morſiano Doctori Medicinæ celeberrimo, in Aca- demia Haffnenſi, Præceptori ſuo. S. D.

TEutoniam quandò luſtrarem, fiſtula noſtra
Imparibus luſit, carmina pauca, modis.
Docte uir, & totum meritò celebrate per orbem,
Des aliquid Muſæ temporis oro meæ.
Non mea uentoſo procedit pectore Muſa,
Turgida non alto tramite carpit iter.
Veſtitu uili incedit non arte parato,
Nec grandes pleno fundit ab ore ſonos.
Ornatu modico ſi non incedere laus eſt,
Præſidio poterit cultior eſſe tuo.
Auricomus ueluti Muſas exornat Apollo,
Dum ſedet in ſummo, clarus honore, polo.
Sic decus eximium, tua fama, & maxima uirtus,
Commendent Muſam, uir uenerande, meam.
Quippè Aganippeæ, non es laus infima, turbæ.
Non es Apollineæ, gloria parua, lyræ.
Nil in odoriferis Muſarum conditur hortis
Quod non monſtrârat doctus Apollo tibi.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Quicquid habet tellus, & quicquid ſidera celſa,
Ingenio quæris ſedulus uſq; , tuo.
Præſtantes fuerant Podalirius, atq; Machaon,
Doctus erat Charmis, doctus & Hippocrates.
Dania te ſimilem nunc iactat regia tellus,
Aeterni cultrix Dania chara Dei.
Ex animo lætor quod talis contigit heros,
Iudicio cuius tutior eſſe queo.
Te mihi præripuit Mors improba, docte Seningi,
O miſero iuueni, doctor adempte mihi.
Lachrymulas nunc ſiſte tuas mea paruula Muſa,
Alterius ſimilem reddidit ipſe Deus.
Hic te, nec fallor, dulci refouebit amore,
Cum te Vibergij ſenſerit eſſe ſui.
Huic placuiſſe uiro ſatis eſt, conuitia ride
Stultorum, qui te rodere ſæpe uelint.
Vir reuerende, meam placato pectore Muſam
Suſcipe, nam noſtri pignus amoris erit.
His meliora dabo qui nunc mala carmina fundo,
Cum mihi det reſonam flauus Apollo lyram.

AD D. PHILIPPVM Melanthonem.

Iam periêre niues cum tempeſtatibus atris,
Ventorumq; grauis ceſſat ubiq; furor.
Omnia nunc florent zephyri ſpirantibus auris,
Surgit & è pingui, ſeminis herba, ſolo.

Fructifera

Fructifera & grauidas tellus producit ariſtas,
Ornaturq́; nouis ueſtibus alma Ceres.
Saltibus euehitur patulæ ſub tegmine quercus
Ceruus, & in uiridi gramine dama leuis.
Et uolucres blandis concentibus æthera replent,
Summo, cantantes carmina grata, Ioui.
Leucoreæ ſedes linquantur, & Albidos undæ,
Quæ nos in ſtudijs detinuere ſacris.
Mens trepidans optat uarias inuiſere gentes,
Et celebris mores cernere Teutoniæ.
O Viteberga uale, doctiq́; ualete ſodales,
Nobis chara nimis, Nympha pudica, uale.
Gloria doctorum ualeas uenerande Melanthon,
Atq; memor noſtri nominis eſſe uelis.
Vna trium donec mea ſcindat fila ſororum,
Ante oculos maneas, docte Philippe, meos.
Siue argentiferæ peragrabo culmina Miſnæ,
Grandia uel bibuli Saxonis ora petam,
Siue tuos cernam felix Thuringia campos,
Quæ meritò dici Gallia parua potes.
Plura loquar, uadens ad inhoſpita tecta Meduſæ,
Hærebis menti, chare Philippe, meæ.

AD PETRVM SILENVM I. V. Licentiatum.

Qui primus ſtabili iunxit connubia uinclo,
Faxit coniugij ſint pia cœpta tui.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Det pater omnipotens qui numine cuncta gubernat,
Vt thalami uideas pignora chara tui.
Falcifer iſte ſenex tibi triſtia multa minatur,
Dum toruè quinta cernit ab arce tibi.
Alma Venus cancri conculcans feruida dorſa,
Auxilium præbet, tu mihi crede, ſeni.
In thalamum quamuis tibi pulchra puella feratur,
Prò dolor, inuitus tu tamen orbus agas.
~~Hei mihi, quid prodeſt ſpecioſam ducere Nympham,~~
~~Si merces uobis nulla laboris erit.~~
Vt capiat fructum ſua ſemina ſpargit arator,
Suſcipit hinc lætus grande laboris onus.
Curaq; triſtatam ſubitò premit ardua mentem,
Surgere ſi nequeat ſeminis herba ſolo.
O quantum doleat ſacra qui connubia nectit,
Si prorſus pereat dulce laboris opus.
Fide Deo, Nymphæ circundare brachia collo,
Oſcula iunge libens, nec fuge iura thori.
Nuptus amet ſponſam, dilectum ſponſa maritum.
Irrita propitio ſunt mala fata Deo.

DE M. IACOBO DE-ionano.

Vix ſic tangebat Citharam crinitus Iopas,
Vix ita dulciſonos fecerat ipſe modos:
Non ita mellifluos uoces confingit Apollo,
Non tàm iucundos exhibet ille ſonos.

Quam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Quam noſter Muſis ſacratus Deionanus,
Inclyta quem quondam Sotica terra tulit:
Hoc ludente uiro doctus cantabit Arion,
Et cupient Dryades continuare choros.
Hoc cantante uiro, ludet Rhodopoeius Orpheus,
Et Charites iungent carmina blanda lyræ.

IN IMAGINEM CHYſeueteri.

Nos homines miſeri Cygnæa uoce canemus,
Mortales etenim mors truculenta rapit.
Tu neq; tutus eris doctiſſime Chyſcuetere,
Quamuis te reficit Muſa fauore ſuo.
Sed licet hoc rapiat mortis uiolentia corpus,
En, famam faciet nulla perire dies.

AD NIGELLVM.

Vt laudem rogitas fœcundo carmine Nympham,
Quæ tibi tantoperè, belle Nigelle, placet.
O animal pulchrum ſpumoſo carmine dignum,
O pulchro & lepido digna puella uiro.
O uirgo præſtans, Monacho digniſſima craſſo,
Te ſolam ſolus Nympha Nigellus amat.
Quiſque putat lepidum te non ardere Nigellum,
Fallitur, & mentem non habet ille ſuam.
Nam quoties madido repletur munere Bacchi,
Hæret in amplexu, blanda puella, tuo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Cauſaq; cur iuuenem redames, hæc prima putanda eſt,
Effundit quicquid plena crumena tenet.
Veſtros ergò animos dilecta pecunia iungit,
O celebri uirgo carmine digna cani.
Eſt iucunda ſatis tali ſubſtrata marito,
Non aliam cupias, belle Nigelle, tibi.

AD M. DAVIDEM CELlium Malmogium.

Nunc Sol auricomus per bis duo ſigna meauit,
Cum tibi ſint noſtra carmina ſcripta manu.
Non tamen interea Muſis chariſsime Celli,
Mittebas Iambis conſona uerba meis.
Num tua languentes circundant pectora curæ,
Curæ quæ prohibent ſcribere pauca, mihi?
Vel me contemnis, dilectos inter amicos
Qui fueram dulci iunctus amore tibi.
In te ſi maneant manifeſti ſigna fauoris,
Vnquam pectoribus non abitura tuis.
Si quoq; te ueluti charum uenerabar amicum,
Digneris ſocio ſcribere pauca tuo.

AD CASSIONELLAM.

Nunc decimo nobis redijt Tithomia coniunx,
Petronius poſtquam mi tua ſcripta dedit.
Accuſas nimium nunquam quod epiſtola noſtra,
Sit tibi miſſa meæ teſtis amicitiæ.

Quid

Quid quæſo accuſes? fueram tibi charus amicus,
Sum nunc, perpetuò charus amicus ero.
Mittere quantumuis tibi non mea ſcripta uolebam,
Poſtquam deſerui, teq; tuumq; patrem:
Non tamen ignauas Lethei fluminis undas
Guſtaui, uirgo non aliena placet.
Vrbes præclaras, uidi quoq; maxima regna,
Virgineos uidi, tu mihi crede, choros.
Tu mihi crede, chori Nympharum ſunt mihi uiſi,
Vincere quas nequeat uel Cytherea Venus.
Cunctas excellis Nymphas mea Caßionella,
Ergò mihi dulcis Caßionella places.
A patria ueſtra me Miſnica terra recepit,
Me tamen immemorem non ſinit eſſe tui.
Oceano grandi ualida & prius unda peribit,
Et radijs Phœbus flumina cuncta trahet.
Vmbroſam Titan obliquo tramite noctem,
Ante feret, contrà candida Luna diem.
Quàm memori non ſtes dulcis mihi mente puella,
Cuius iam pridem mutuus ardor eram.
O quam te cuperem mea Caßionella uidere,
Impediunt curſum flumina multa meum.
Vana peto, ſatis eſt tantum dixiſſe puella,
Cum rurſus ſcribam nuntius ales ero.
Interea mea lux, mea lux caſtißima uirgo,
Virtuti ſtudeas, moribus atq; bonis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Eſt aliquid Nympham præclaro ſtemmate natam.
At claro uirtus ſtemmate maior erit.
Ne dubita, uerè præcedit ſtemmata uirtus.
Stemmata prætereunt, temporibuſq; ruunt.
Stemmata temnuntur, poſt funera uiuida uirtus
Vires acquirens ſidera celſa petit.
Hæc tibi perpetuò ſint alta mente repoſita.
Sic potes officio ritè uacare tuo.

AD HIERONIMVM CHY-ſeueterum, L L. Doctorem celeberrimum.

Accipe non triſti uenientem fronte libellum,
Nuper promiſſum, uir uenerande, tibi.
Eſt fateor tenuis liber hic, ſed plurima tradit,
Quæ tractas ſtudijs non aliena tuis.
Multarum doctè pandunt myſteria legum,
Quæ tenui cernis clauſa latere libro.
Hinc ſacræ manat ueneranda ſcientia iuris,
Hinc confirmari publica iura ſolent.
Quintus Sydonias orator miſſus ad arces,
Eloquium propter, clarus honore, fuit.
Non ignorabat Decius ſanctiſſima iura,
Ingenio clarus, nobilitate potens:
In legum ſtudio tranſegit Herennius æuum,
Quem ſatis exornant ſcripta diſerta uirum:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Et proceres alij quos ſplendor principis ornat,
Qui docuere homines iura tenere ſacra.
His confirmarunt ſemper ſua dogmata normis,
Lagnerij dederat quas benè docta manus.
Tu quoq; ſacrarum cultor digniſsime legum,
Hic liber exiguus perlege quicquid habet.
Hic nihil inuenies quod non delectet abundè
Diuinam mentem, Chyſeuetere, tibi.
Dilige Lagnerij ſtudium doctiq; pijq;
Ac noſtrum munus conſule quæſo boni,
Si mihi continget cum dulci uita ſalute:
Munera, crede mihi, ſplendidiora dabo.
Hoc tibi promiſſo ſolum te munere dono,
Quo cupio nolis immemor eſſe mei.

AD IACOBVM GEORgium, Fratrem.

Regna uoluptatis non obtinet inclyta uirtus,
Iactatur uarijs ſemper in orbe malis.
Sed tandem uictrix excelſum ſcandit olympum,
Et meritum ſummo fert diadema Ioue.
Si tibi mi frater iam ſint contraria fata,
Perfer, ut aduerſus ſingula fortis eas.
Per uarios caſus tendes uirtutis ad arcem,
Gloria difficili parta labore uenit,

Ad Io=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

AD IOHANNEM MAINErum & Iulianam Helleram.

Fœmellam dominus caſtam qui iunxit Adamo,
Det quoq; te caſta uirgine poſſe frui.
Progignas natos pulchra cum coniuge, patrem
Qui referent forma, moribus atq; pijs.
Approperétq; tibi plenis fortuna quadrigis,
Perſtet & ad uotum firma, tenaxq; tuum.
Et pia uirgo diu felicem tranſige uitam,
Dulcia Cumeæ ſecula uatis agens.

IN ZOILVM QVENDAM.

Carmina noſtra legens quid ringis peſſime Mome,
Offendit nares num mea Muſa tuas?
Men dubitare putas cur carpas carmina noſtra,
Aut tua cur ſtimumlet pectora liuor iners?
In promptu cauſa eſt, nobis fauet inclyta Pallas,
Nobis Caſtaliam Muſa miniſtrat aquam.
Pectora cæca tibi tundit furialis Erynnis,
Teq; ſua pellit Muſa pudica domo.
Tabificum perge inuidiæ retinere uenenum,
Donec rumpantur pectora dira tibi.
Ipſe tamen pergam in patriam deducere Muſas,
Pergam Phœbæi tecta ſubire chori.
Tabificum perge inuidiæ retinere uenenum,
Donec rumpantur pectora dira tibi.

Ipſe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Ipſe tamen pergam latè diffundere nomen,
Deducens blandas ex Helicone Deas.
Obſcurus maneas, maneas ſimul ἄχθος ἀρούρης,
Cum uolitet clarum nomen ad aſtra meum.

AD HIERONIMVM Chyſeueterum.

Iam Phlegetontiadas bis ter Crinitus Apollo,
Oceano ducens lumina clara tulit.
A nobis poſtquam per quendam ſcripta fuiſſent,
Miſſa decus patriæ, Chyſeuctere, tibi.
Nunc ego propterea nolo tibi ſcribere, namq;
Non dubito noſtri quin memor eſſe uelis.
Hoc ſaltem uolumus nos, & mea paruula Muſa,
Vt ducas uitam tempus in omne tuam.
Ipſe quidem dum uita mihi ſanguiſq; ſuperſit,
Cantabo laudes ſemper in orbe tuas.
Poſteritas doctum tunc laudet Chyſeueterum,
Famaq; tam clarum nomen ad aſtra uehat.

INFERIAE AD TVMVLVM Marinæ matris. I. M.

Hæc tibi defunctæ mater monumenta relinquo
Filius, ingentis triſte doloris opus.
Nam ſiquidem renuunt aliud tibi munus ademptæ,
Fata, uolo luctus ſigna manere mei,

Teſtor &, acciderit mihi nil quod acerbius unquam,
  Quàm cum fatidicæ te rapuere Deæ.
Attamen hoc noſtræ reddit ſolatia menti,
  Quod ſis ſaluificum pectore faſſa Deum.
Duxeris atq; piam ſemper ſine crimine uitam,
  Pro quibus attribuit cœlica regna Deus.
Hoc igitur tumulo corpus requieſcit & oſſa,
  Aſt animus cœli regna beata tenet.
O genetrix placidè poſito requieſce dolore,
  E ſomno donec te uocet ipſe Deus.
Te uocet ipſe Deus uaſti dominator Olympi,
  Qui tibi per Chriſtum cœlica regna dabit.

ORATIO FACTA IN PEriculo maris Balthici ad Deum Opt. Max.

O pater altitonans, ſummi moderator Olympi,
  Quid famuli preßi non memor eſſe uelis?
Aures quando tuæ faciles Deus alme patebunt?
  Semper an auxilium, conſiliumq; petam?
An me perpetuò tundant caro, Mundus, Erynnis?
  Semper an inſultet turba maligna mihi?
Hei mihi, quàm ualidus me comprimit undiq; fluctus,
  Hei mihi quàm gelidus conterit oſſa tremor.
O dilecte pater tandem ſuccurrere preſſo
  Digneris, lapſum tu releuare potes.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Tu potis ès facilè duros auferre dolores,
 Præter te nullus me liberare poteſt.
Eia age chare pater, digneris flectere mentem,
 Sis miſero turris præſidiumq́; mihi.
Hos oculos ſancto diffundi lumine cures,
 Dirigat hoc pectus Spiritus ipſe tuus.
Ad mala patrandum ne me malus incitet error,
 Et peccatorem mors truculenta premat.
Qui regis æthereas mentes, mentem quoq; noſtram
 Dirige, ut aduerſus ſingula fortis eat.
Fac turgere tuo noſtrum ſpiramine pectus,
 Vt uictor ſæuis hoſtibus eſſe queam.
Hoſtes ne rabidi poßint extollere criſtas,
 Et miſerè preſſo multa trophæa canant,
In te perpetuò dulcis ſpes fixa manebit,
 Nam me mortalis non liberabit homo.
Tu pater altitonans qui ſidera cuncta gubernas,
 Ponè tuum famulum ſiſtere perge pedem.
Laudibus innumeris dum ſpiritus hos regit artus,
 Pro meritis tantis te, Deus alme, canam.

AD CHRISTVM DOminum.

Cum gemitus grandes mœſto de pectore ducam,
 Suſcipe quas fundo, Chriſte benigne, preces.
Extrahe languidulas noſtro de pectore curas,
 Vt redeat menti, pax & amœna quies.

Flamine clareſcant diuino lumina mentis,
Vt pergam uerum te coluiſſe Deum.
Hoc ſummum decus eſt, hæc eſt ſapientia prima,
Hæc uirtus ſumma eſt, hoc pietatis opus.
Vt te cognoſcam qui me de morte leuâras,
Virgine qui quondam es de genetrice ſatus.

AD DOCTOREM PEtrum Palladium.

Doctorum ſalue decus immortale uirorum,
Salue Palladiæ, lauſq́;, decuſq́; Scholæ.
Viue diu felix longa digniſsime uita,
O decus, ò patriæ gloria ſumma tuæ.
Dignus enim Muſis placidam traducere uitam
Debet, & æterna proſperitatate frui.
Te dignum Muſis fecit ueneranda Minerua,
Numine te afflauit Muſa benigna ſuo.
Et quia te ſemper refouet Tritonia Pallas,
Palladij meritò nobile nomen habes.
Te iuuat in ſtudijs ſectari gaudia ſacra,
Gaudia per nullos interitura dies.
Cedite ſanguinei uos horrida gaudia Martis.
Cedite funeſti prælia Martis opus.
Cede uoluptatis genetrix & numen amorum,
Nil Muſis poterit dulcius eſſe ſacris.
Muſæ ſacrorum nobis dant dogmata uatum,
Monſtrant Aonij numina ſacra chori.

Curſus ſtellarum uarios, & ſidera monſtrant,
Exponunt ſummi facta ſtupenda Dei.
Flammarum crepitus, undarum murmura monſtrant,
Quicquid & arcani machina tota tenet.
Mentes deducunt placidè ad penetralia Diuûm,
Illorumq́; frui cognitione docent.
O utinam procul hinc gelidam rapiantur ad Arcton,
Quæ iacet ingenti ſemper operta gelu.
O utinam poßint ualida iactarier unda,
Qui ſpernunt Muſas, Pieridumq́; chorum.
Sed tu Palladi felicem tranſige uitam,
Qui colis Aonij numina ſacra Chori.
Qui quoq; ſaluifici didiciſti dogmata Chriſti,
Quem tu ſyncera relligione colis.
Quid iuuat ingenuas didiciſſe fideliter artes,
Si Chriſtum neſcis eſſe ſalutis iter.
Qui Chriſtum ignorat, qui Chriſti dogmata neſcit,
Hunc nil diuinæ mentis habere puto.
Hæc pietas ſumma eſt, hæc eſt ſapientia prima,
Vt uera Chriſtum relligione colas.
Ipſe tenens ſceptrum uaſto dominatur Olympo,
Numine Confirmans pectora noſtra ſuo.
Hoſtes letifero conſternit fulmine diros,
Hoc graſſante tremens hoſtis ubiq́; iacet.
Cum mouet ille manũ, iacet horridus, ecce, Tyrannus,
Proſtratus iaceas tu ſæue draco.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Sæue draco ideeas, ſi quicquam Eccleſia poßit,
Vt tibi prorumpat fœdus ab ore cruor.
Monſtra horrenda, ingentia nobis bella mouete,
Victor erit nobis filius ipſe Dei.
Ipſe eſt in nobis, hinc pectora noſtra caleſcunt,
Sedibus æthereis impetus ille uenit.
Pectora ueſtra regit ſatanas, hinc corda tumeſcunt;
Faucibus ex Barathri, proh ſuror iſte uenit.
Qui cupit huc ueniet pugil intraturus harenam,
Si forſan Chriſto fortior eſſe uelit.
Stridorem quamuis colliſis dentibus edat,
Non uictore tamen præmia digna feret.
Ipſe Dei gnatus uictoris præmia palmam
Hinc ſolus referens, grata trophæa canet.
Nec deſint homines docti, ſacriq́; Poëtæ.
Qui dominum celebrent laudibus innumeris.
O benè felices, ò terq́; quaterq́; beatos,
Qui cupiunt ſoli Chriſte placere tibi.
Dulcis amor Chriſti uirtuti iunctus, amorem
Cœleſtem nobis conciliare ſolet.
Solus amor Chriſti neſcit ſuccumbere, ſola
Eſt pietas uiuax, cætera mortis erunt.
Hinc te Palladi felicem dicere poſſum,
Quod ſacræ curam relligionis habes.
Nam populo magni ſpargis pia dogmata Chriſti,
Et cunctis normam uita probata refert.

Hem quò nunc rapior? quorſum mea Muſula tendis?
Fundere quid fruſtra carmina blanda cupis?
Si uel doctiloquus cantu ſuperetur Homerus
Abs te, uel clarus Palladis arte Maro.
Olim ſi poßis doctam ſuperare Sibyllam,
Palladio nunquam carmina digna canas.
Quocirca, taceas iubeo mea paruula Muſa,
Nil etenim craſſus proderit iſte labor.
Si tibi laurigerus concedat præmia Phœbus,
Et Charites blandæ, Pierideſq; Deæ.
Exere tunc uires fundendo carmina docta,
Olim ſi forſan doctior eſſe potes.
Inclyte Palladi, quem diligit inclyta Pallas,
Vibergium charum ſemper habere uelis.
Tu mihi perpetuò memori ſis mente repoſtus,
Ne pereat meriti nuntia fama tui.
Ipſe tuas dulci celebrabo carmine laudes,
Quàm primum doctam donet Apollo chelyn.
Ornus producet ſterilis tibi dulcia poma,
Caſtaneī fructum fraxinus ipſa feret.
Rerum naturas uertet præpoſterus ordo,
Ordine peruerſo cunctaq; fata trahent.
Ac mens fatidicas celerè rapietur ad umbras,
Quandò ego Palladij non meminiſſe uelim.
Hoc teſtabuntur ſemper mea carmina, raptim
Luſit ad Aoniam quæ mea Muſa chelyn.

Hoc quoq; perpetuo flauus teſtabitur Albis,
Qui reſonante Lyra murmura grata dedit.

AD LVCAM ANDREAM Coagium de Tabulis Phyſignomicis.

Quæ prius in cumulum congeßi, parua tabella
Nunc habet, en Luca muneris iſtud habe.
Cur non obſequerer ſocio tàm iuſta petenti?
Vibergîus uanas num ſinat eſſe preces?
Dij melius, Socijs non irrita uerba manebunt,
Debet & in minimis rebus adeſſe fides.
Vt tibi perfacilis fierem res iſta coëgit,
Ergò meum munus conſule quæſo boni.
Ex noſtra uarias mentes cognoſce tabella,
Ne percas læſus fraudibus atq; dolis.
Cernere diuerſos animos, & noſcere mores
Diuerſos, non eſt ars, mihi crede, leuis.
Sæpè ſolent mentes hominum ſub uulpe latere,
Quemq; pium reputes trux ſolet eſſe lupus.
Quippè bonus non ritè bonus, ſed falſus amicus,
Sæpè ſtruit fraudes inſidiasq; bonis.
Ergò bonos noſce & falſos cognoſce ſodales,
Hoc erit officij, dulcis amice, tui.

AD GALLVM.

Non opus eſt titulos petere, aut Doctoris honores,
Vndiq; cum ueſtis ſit lacerata tibi.

Si tibi

Si tibi ſint ueſtes auro cum bombice textæ,
Quamuis ſis ſtultus tu benè Doctor eris.
At licet eſſe potes Muſis & Apolline dignus:
Si mala ſit ueſtis, turpis aſellus eris.
Sic ſtultus, Doctor: ſic Doctor, Stultus habetur.
Nil ualet ingenium, ueſtis ubiq; ualet.

AD AVGVSTVM SAXOniæ Ducem.

Non ſum pro meritis tibi reſpondere paratus,
Nam fortuna mihi munera pauca dedit.
Si fuero tandem fatis melioribus ortus,
Gratia tunc redeat, Dux uenerande, tibi.
Tu me ſyncero refouebas ſemper amore.
Et mihi præ cunctis dulce leuamen eras.
Te rurſus ueneror florentibus integer annis,
Cum iuuenis uixdum bis duo luſtra tero.
Et te cantabo fundendo carmina blanda,
Cum creſcat noſtris hiſpida barba genis.
Nec mihi ni moriar facies tua blanda peribit,
Cum faciem noſtram ruga ſenilis aret.
O fortuna mihi facilis ſi quandò fuiſti,
Des rogo me patrium poſſe uidere ſolum.
Vt patriæ dulci trepteria reddere digna
Poſsim, nam noſtrum pectus amore fouet.
Ac ſimul ut noſtris charis reddatur amicis
Gratia quæ tandem ſidera celſa petat.

Quid dubitem? facilis fortuna reducet ad arua,
Vibergîum iuuenem Danica, dante Deo.
Dante Deo poſſum noſtros inuiſere fines,
Oraq; dilecti chara uidere patris.
Pro meritis redeat tunc inclyta gratia cunctis
O dilecte Deo Dux uenerande, tibi.
Interea iubeo placidam te ducere uitam,
Coniuge cum chara, tempus in omne, tua.

IN GALLVM AESOPICVM.

Pinguia uertendo criſtatus ſtercora gallus,
Eximiam gemmam conſpicit ante pedes.
Dum lapidem uoluit, fixo pede conſtitit, atq;
Stultos roſtrato protulit ore ſonos.
O pater altitonans quid proſunt munera tanta?
Munera, crede mihi, non ego tanta peto.
Artifices tractent docti tam ſplendida dona,
Nam faber ad fabri munera dignus erit.
Delectent alios auro ſplendentia tecta,
Qui nequeunt tantis abſtinuiſſe bonis.
Diuitias grandi cumulo ſibi congerat alter,
Et gemmis cincta ueſte ſuperbus eat.
Ipſe ego non cupio gemmas, non ſplendida tecta,
Diuitias grandes non cumulare placet.
Quippe mihi ſolers horum natura negauit
Vſum, quo dempto res mihi nulla placet.

Scilicet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Scilicet in granis eſt unica noſtra uoluptas,
Quam grande in gemmis eſt poſuiſſe nefas.
Diſcedant gemmæ, Iaſpis, uiridisq; Smaragdus,
Cedat Sapphyrus, Sarda, Rubinus Onyx.
Nocte micans atra ualeat Carbunculus, uno
In grano nobis gratia ſumma iacet.
Ergò age chare pater qui numine cuncta gubernas
Et retine ſoli munera tanta tibi.
Si precioſa mihi donandi munera mens ſit,
Languidulo uentri fercula pauca feres.
Molliter hoc ridens hæc qui ſpectacula uidit
Vir pietate grauis, talia dicta dedit.
Huccine proceßit damnanda ſuperbia galli,
Turpiter ut poßit ſpernere dona Iouis?
Dic criſtate mihi cur ſplendida munera temnis?
Num guſtu mentis? num ratione cares?
Has poſtquam nectit uoces per iurgia uates,
Aufugit ſubitò nuntia lucis auis.
Tunc citharæ tangens blandè reſonantia fila,
Cantauit placidæ carmina mentis opus.
O Sophiæ genetrix Pallas, Iouis inclyta proles,
Ad te quis poſt hac ingredietur iter?
Et ſacra quis cupiet Muſarum ſcandere templa?
Nòn ne iacent magni munera ſpreta Iouis.
Ignauus ueluti præſtantia munera gallus
Stultè contemnens paruula grana petit:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Sic nunc ſpreta iacet ueneranda ſcientia, paucos
Caſtalidum ſtimulat gloria ſancta uiros.
Sordida ſectantur permulti munera Bacchi,
Qui pingues poterunt euacuare ſcyphos.
Non paucos Veneris uexat ueſana libido,
Et rapit in præceps pectora multa furor.
Magnetem ueluti ſectatur ferrea maſſa:
Pectora ſic ſequitur dira libido, praua.
At tu chare puer quem caſta Minerua gubernat,
Si uis Deliaci tecta ſubire Dei.
Inprimis fugiens luxum, Veneremq́; nocentem,
Aeterni gnatum diſce timere Dei.
Indè ſacram ſcandens præclaram Palladis arcem,
Quodlibet infracto uince labore malum.
Hac ratione potes laudemq́; decuſq́; parare,
Et uirtute tua præmia grata ſequi.
Cuncta labore Deus mortali munera donat,
Difficilemq́; labor pandit ad aſtra uiam.
Hæc cum dulciſono ſociaſſet carmina plectro
Vates, perrexit præcipitare uiam.

IN ZOILVM.

Quid lacerare cupis me zoile dente canino?
Men' ſpirare putas heus inimice tibi?
Quis iuſtum putat eſſe roſas decerpere ſcropham,
Quandoquidem ſuaues non amet iſta roſas?

Deſine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Deſine propterea noſtros inuadere flores,
Cum tibi non placeant zoile, Mome, canis.
Mome, canis, ſerpens, peſtis, Cynomya, dracoq́;,
Muſca, culex, lynx, ſpynx, trux & hiæna ualle
φέυγετε κανθαρίδες λύκος ἄγριος ὕμμε διώκει.
Non equidem uobis munera noſtra patent.

AD PETRVM PARVVM Roſefontanum Poëtam & oratorem clariſs:

Ingenium, pietas, charites, facundia', uirtus,
Omnia prænduntur nomine, Parue, tuo.
Magnus es arte tua, ſed cur es nomine Paruus?
Magnus in arte ſua non bene paruus erit.

IN SVPPILATOREM uerſuum.

Heus mihi ſublatos uerſus Aeſopica cornix,
Redde citò, aut noſtro carmine coruus eris.
Parta labore uenit non furto gloria uera.
Heus cornix plumas tu mihi redde meas.

AD D. CHRISTIERNVM Pauli Priorem cœnobij chanutini digniſsimum.

Nunc procul à patria peregrinis uerſor in oris,
Das tamen interea munera larga mihi.

Grandia num̄ danti tibi reddam dona uiciſſim?
En tibi pro magno munere reddo uale.

IN PERTVRBATORES Duos.

Scandere tentarunt regnum cœleſte Gigantes,
Fulmine ſed pulſi nunc Acheronta mouent.
Elatas, aſini turpes, demittite criſtas,
Difficile eſt contra cominus ire Iouem.

AD D. PETRVM PALladium.

Optime Palladi non poſco munera magna,
Fortuna didici uiuere poſſe mea.
Viuit adhuc teneris qui me refouebat ab annis,
Hic mihi perpetuò dulce leuamen erit.
Ah ualeat quemcunq; tenet fiducia falſa,
Qui neſcit ſoli fidere Chriſte tibi.

AD MAGNVM ET CHRIStophorum Neorhodios.

Me iuuenem iuuenes præclari ſemper amaſtis.
O utinam peream uos niſi rurſus amem.

AD M. NICOLAVM Ericium.

Fama uolat teneram nos exardere puellam,
Non nego, nam nobis Nympha pudica placet.
Hæc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Hæc Graijs Sophia eſt, nobis ſapientia dicta,
Perplacet inde mihi Caßionella mea.
Illa uenit tandem præduro parta labore,
Per gladios, undas, horrida ſaxa ſimul.
Aſt hæc mota meo cantu, fidibusq́; canoris,
In labijs ponit baſia grata meis.

INFERIAE AD TVMVLVM Raſcatij.

Hic iacet eximij proſtratus munere Bacchi,
Raſcatius bibuli portio parua chori.
Vos hunc morte ſacri dura releuate bacilli,
Vt tandem quid ſit perdere uina, ſciat.

IN EVNDEM.

Vina parant aſinos faciunt quoq; fuſtibus aptos,
O te felicem quem bona tanta iuuant.

AD CASSIONELLAM.

O celebris noſtro uerſu lætare puella,
Namq́; tuum nomen iam ſuper aſtra uolat.
Quid pia uirgo mihi pro tali munere reddis?
Aurum? hui nolo tali dona dari.
Baſiolum teneris ſaltem mihi fige labellis,
Baſiolo uendam carmina noſtra tibi.
Baſia nunc ſumpſi, tibi baſia reddo uicißim.
Nam precio Muſas uendere nolo ſacras.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

IN BELCHIVM.

Per Stygium fontem, per numina ſancta Deorum,
Belchius affirmat ſingula uerba meus.
Vera mihi dicens, dicens mendacia iurat,
Ergò tibi Belchi ſemper habenda fides?
Non equidem, uel ſi uerißima dicere poſſes.
O nebulo nebulo clarus es arte tua.

AD DAVIDEM DVringum.

Verſiculos noſtros, poſcebas optime Dauid.
Verſiculos igitur nunc tibi ſume meos.
Verſiculos plures fundo, nam tertius iſte eſt.
Vt numerus creſcat iam tibi quartus adeſt.
Vis plures uerſus? en quintum ſuſcipe, plures?
Sextus adeſt, ſatis eſt, his benè uiue, uale.

IN ZOILVM.

Si toto lauder mundo nunc ludicra ſcribens,
Seria cum ſcribam zoile maior ero.
Famam monne uides noſtram uolitare per orbem,
Olim dante Deo ſidera celſa petat.
Quid liuore miſer ſic expalleſcis edaci?
Iſta uidens medius, zoile belle, crepa.

AD ADOLPHVM de Laſca.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Aurea mala tua nobis donata ſorore,
Clam mea ſurripuit Caßionella mihi.
Non equidem gratis ſumpſit mea mala puella,
Pro ſeptem malis baſia mille dedit.

AD SABELIVM POETAM.

Virginibus noſtris quid laudem docte Sabeli
Diminiuis? noſtræ num probitate carent?
Dania matronas pulchras habet atq; puellas,
Quales uix Dryadas, crede, fuiſſe puto.
Corpora quid laudem? mentes laudantur honeſtæ,
En, mentes ornat caſta pudicitia.
Laudem propterea iuſtam ne detrahe noſtris,
Virginibus caſtis lauſq; decuſq; uiret.
Exiguum decus eſt te detraxiſſe poëtam,
Matronis laudem, uirginibusq; probis.
Si pugnare bonis uis, infer bella Poëtis,
Gloria pugnaci maior ab hoſte uenit.

AD M. GEORGIVM MARtinum Boringholmium de tabulis Chiromanticis.

Ingenuas artes coluerunt tempora priſca,
Dedecus ac ullam ſpernere grande fuit.
Eheu nunc ſtudijs quicunq; incumbit honeſtis
Exornans animum, barbarus omnis erit.

Quærere

Quærere diuitias nunc eſt ſapientia prima.
Scilicet egregium eſt hoc ſapientis opus.
Inclyta fœcundo quantumuis copia cornu,
Diffundat largè maxima dona tibi.
Attamen ignauus maneas ſi ſordida mens eſt,
Si tibi Caſtalides munera grata negent.
Stilla magis ſanæ mentis mihi perplacet una,
Quam cunctæ totus quas habet orbis, opes.
Diuitijs inhient alij, ſtudioſa iuuentus,
Artibus incumbat, nocte dieq́;, bonis.
Mentibus hinc creſcit teneris ſapientia uera,
Hinc quoq; diuinæ ritè parantur opes.
Sedulus ergò ſacræ præclaras Palladis artes,
Suſcipe, quiſquis ades mi generoſe puer.
Ac iter ingreſſus mala plurima uince ferendo,
Sic te non unquam deuius error agat.
Tu quoq; docte bonis ſtudijs incumbe Georgi,
Difficilem pergens præcipitare uiam.
Sic poteris facilè laudemq́; decusq́; parare,
Vt dignus fias poſteritate coli.
Defeſſus nimiam ſtudio grauiore, tabellas
Euoluas manibus ſedulus uſq;, meas.
Quid noceat tales interdum uoluere chartas,
Si uarios mores noſcere fortè uoles?
Vt uarios animos noſcas memorabilis ars eſt.
Forſitan has nugas dixeris eſſe leues?

Quid pudeat tales nugas didiciſſe? minora
Addiſcunt docti, tu mihi crede, uiri.
Hæc Arabes quondam docuerunt Aethiopesq́;,
Aethiopes ſummo gens benè nota Ioui.
Hæc puduit neſcire duces, regesq́; potentes,
Talibus etſi nunc ſecula noſtra carent.
Hæc quoq; matronæ cupiebant noſcere caſtæ,
Debet amor rerum maior ineſſe uiris.
Turpe uirum eſt uirtute ſua non uincere fortem,
Imbellem turbam, fœmineumq́; gregem.

DE NOBILITATE VERA

Maxima pars hominum uult nobilitarier auro,
Quæritur aſt aliter nobilitatis honos.
Nobilis en nullus precioſo redditur auro.
Artibus ingenuis nobilitatur homo.

AD AVGVSTVM SAXOniæ Ducem.

Quas tibi pro meritis referam Dux inclyte grates?
Qualia, quæ ue tibi, munera digna, feram?
Num tibi tale dabo fuluum quod ſplendet ut aurum?
Dij melius, magna eſt illa ſuperſtitio.
Chartea dona dabo, non hæc contemnere fas eſt,
In charta uili munera magna latent.
Mortalis quiſquis rutilanti redditur auro
Felix, infelix rurſus is eſſe poteſt.

Vincat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Viuat perpetuò nullo moriturus in æuo,
Caſtalides Nymphæ quem celebrare uelint.
Præclarus uiuat Priamus quem doctus Homerus
Carmine cantabat laudibus innumeris.
Laudibus innumeris fortis celebratur Achilles,
Laudibus & Neſtor non caret ille ſuis.
Patroclo iuueni nunquam ſua fama peribit,
Quam tribuunt Muſæ fama perire nequit.
Aeneam celebrant præſtantia ſcripta Maronis,
Et celebrant plures ſcripta diſerta uiros.
Quod ſi fata uolent olim Dux te quoq; noſtra
Muſa canet tangens dulcia plectra lyræ.
Plectra lyræ tangens reſonæ dulciſsima Muſa,
Auguſtum uario carmine forte canet.
Tunc te laudabunt docti, celebrentq; minores
Vt nos maiores, dum tua facta legunt.
Viue ſalus patriæ, ſanctæ uirtutis alumnæ,
Legibus ut patriam tu tueare tuam.
Coniuge cum caſta felicem tranſige uitam,
Sic Auguſtus eris nomine req; bonus.
Vt felix ualeas cura dulciſsime princeps,
Et noſtram Muſam conſule quæſo boni.
Non ego pro numeris cupio mihi præmia reddi,
Sit merces uerſus hos placuiſſe tibi.

IN MATHEMATICVM Quendam.

Quid

Quid tibi multa loquar? quid fundam grandia uerba?
Hoc ſolum dico, docte Mathematice.
Cui decus eſt animi, cœleſtia ſidera uincit.
Ignauos animos ſidera cuncta premunt.

AD GEORGIVM IOHAN: Vibergium patrem ſuauiſsimum.

Quid ſtudeat rogitas peregrinis gnatus in oris,
O pater, ô animi pars precioſa mei.
Artibus incumbo ſub præceptore Philippo
Hic ubi Leucoreos Albidos unda uidet.
Præcipuum ſtudium eſt, rerum cognoſcere cauſas.
Et ſacra facundæ Pallados arma ſequi.
Perlego doctiloqui præſtantia ſcripta Platonis,
Socraticosq; iuuat uoluere ſæpè libros.
Si mens langueſcit, ſtudio grauiore relicto
Coniungo citharæ carmina pauca meæ.
Interdum uibrat mea dextera fortiter enſem,
Et meditor ſæuis hoſtibus eſſe ferox.
Semper adeſt animus duros ſuperare labores,
Ne iuueni pereant tempora grata mihi.

IN OBTRECTATOREM.

Agnum non potuit ſic dilacerare leæna:
Non lupus auſterus ſic lacerauit ouem:
Non raptum Tygris ſic carpſit dente puellum,
Non ita contriuit dentibus oſſa canis:

Quippè nec Harpyas contortis unguibus unquam
Humanas facies ſic laniaſſe puto:
Diceris ut ſcelerate meam corrodere famam,
Qua mihi nil rerum charius eſſe poteſt.
Ah malefide mihi num talia dona rependis,
Cuius uoce, tua liber in arce manes?
Si uel tantillum tibi nobilitatis adeſſet:
Non poſſes tanto uiuere flagitio.
In lucem diri te produxêre dracones,
Præbuit & mammam ſæua Malea tibi.
Cur igitur gratam debes oſtendere mentem
His qui te leto ſurripuêre graui.
Non latrina poteſt dulces progignere flores:
Et non diſtorta gratia mente uenit.
Heus tu, ſi ſapias ſaltem compeſce labella,
Et uinclis linguam ſtringe maligne tuam.
Quod niſi præſtiteris magnas dabis improbe pœnas,
Vt cunctis uerum ſis paradigma malis.
Tunc primum diſcas quid ſit contemnere Danum,
Et famam quid ſit carpere uelle meam.

IN EVNDEM.

Deſine me crebrò Theonino carpere dente,
Et digito linguam, uir malefide, preme.
Si non deſiſtas petulantia fundere uerba:
Qui generoſus Equus nunc es, aſellus eris.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

IN LVPVM AESO-picum.

Quondam dùm tenerum uexârat Sirius agnum,
  Ingentem cupijt pellere fortè, ſitim.
Propterea claras acceßit fluminis undas,
  Quod uiridis Syluæ cingit utrunq; latus.
Agnus paulatim refouebat flumine membra
  Languida, dùm tenero depulit ore ſitim.
Neſcius heu fati diri, ſortiſq; futuræ
  In liquida blandè ludere cæpit aqua,
En, lupus ingentes de flumine ſumpſit eodem
  Hauſtus, & fauces proluit inde ſuas.
Dùm procul ad littus cernit ſua membra fouentem
  Agnum, flumineo gurgite, pacificum:
Approperat ſubitò permulta ſophiſmata fingens,
  Agnum quô tenerum dilaniare queat.
Proijcit ampullas, & torquet grandia uerba,
  Tranquillam, dicens, quis mihi turbat aquam?
Mox geminabat idem, mihi tu quid flumina turbas.
  Iam nebulo ſceleris præmia digna feres.
His miſero dictis quamuis mens concidit agno,
  Attamen inſigni diluit arte dolos.
Reprændis falſò, falſas cauſas quoq; ſignas
  Commoti fluuij mi generoſe lupe.
Dic lupe num placidi turbem tibi fluminis undas,
  Quandoquidem procul hinc fluxerit unda tibi?

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Hæc quandò audiſſet, crudelia membra retorquens
Horrendos pleno protulit ore ſonos.
O nebulo quare meditaris iurgia linguæ ?
Num prodeſſe tibi talia uerba putas ?
Deſine uana loqui, tibi non dialectica prodeſt,
Et ratio nunquam proderit ulla tibi.
Intonuit crudele genus, lupus improbus, atq;
Sanguinei acceßit prælia Martis opus.
Diſtortis miſerum parat hoſtis faucibus agnum
Dilacerare modis, hem, miſerabilibus.
Degenerem precibus conatur flectere mentem.
Durior at ferro eſt mens tibi dire lupe.
Tu pia Nympha cauis habitans in uallibus Echo,
Languidulos querulo fundis ab ore ſonos.
Aggreditur uictum, dentesq; in pectore condit,
Cum fœdata nimis membra cruore iacent.
Dilectus pecudum paſtor cùm prælia uidit,
Ad ſocios charos talia dicta dedit.
Quamuis non rarò foueant animalia multa
Concordes mores dexteritate pia:
Monſtra tamen uiuunt quæ non concordia ſancta
Dirigit, at ſemper bella cruenta mouent.
Bella cruenta mouent illis quibus ipſe negauit
Vires altitonans, pernitioſa cohors.
Sed pater omnipotens qui regnat in æthere ſummo
Monſtrorum quandò talia bella uidet.

Tunc

Tunc celerè ex alto ſua fulmina mittat olympo,
Cùm mens eſt contra cominus ire lupos,

IN STRABONEM INDOctum Mathematicum.

Icare non firmis quid tendis ad æthera pennis?
Quidùc rogo Phaëton munera tanta petis?
Icare ſi pergas pueriles carpere calles,
Nunquam, crede mihi, piſcibus eſca fies.
Munera ſi ſpernas Phaëton ſtupidiſſime tanta,
A Iouis excelſi fulmine tutus eris.

AD AMICOS DE DISCESſu ex Miſnia.

Cras ubi flammiferus ſurget de gurgite Titan,
Et fugient ſummum ſidera clara polum.
Miſnenſes ueſter linquens Vibergius agros,
Quod ſi fata uolent, extera regna petam.
Vos igitur iuuenes refouet quos docta Minerua,
Et quibus ingenium Muſa benigna dedit:
Quosq; mihi iunxit generoſi principis aula
Auguſti, cuius nomen ubiq; uiret:
Sol ubi decliuo deſcendat uertice mundi,
In cœna mecum uos ſimul eſſe uolo.
Cernetis Muſas, cum docta Pallade, blandas.
Cernetis Dryadas Pieridumq; chorum.

Harrerius preſſa digitis teſtudine doctis,
Eximias Nymphas cogat inire choros.
Nec deſint iuuenes quos nutrijt inclyta Pallas,
Qui cupient agiles continuare choros.

AD M. PHILIPPVM Vagnerium.

Si quisquam uiuit nulla qui laude mouetur,
Huic nihil humanæ mentis adeſſe puto.
Nam ueluti radijs Phœbi ſurgentis Eoo,
Gaudet quæ canet roribus herba nouis:
Sic hominem quemuis cui non eſt cornea fibra,
Flectere permultum lausq; decusq; ſolet.
Non tamen ex æquo laudatur gloria quæuis.
Quæ uenit à ſtultis gloria nulla placet.
Quæ uenit ex celebri ſummorum mente uirorum
Laudatur: necnon hæc mihi ſola placet.
Quocirca multum lætor dilecte Philippe,
Quod me laudâras qui probitate uales.
Nam niſi me mea mens, aut hanc præſagia fallunt,
Propietate tibi gratia ſancta fauet,
Non tibi diuinus Phœbus non docta Minerua
Deſunt, non ſacro Muſa fauore deeſt.
Perſimili Danum poſthac refouebis amore.
Non ero uappa leuis, non ero lippus iners.

AD SEBALDVM GANgium.

Nonne

Nónne ſtatim dixi pauxillum te eſſe pudicum,
Cùm mihi erat uultus nota figura tui.
Tu me nugacem dicebas docte Sebalde,
Quantumuis dixi nil niſi uera tibi.
Non ego falſus eram, quid enim mendacia proſunt?
Quod dixi didici certius eſſe nihil.
In cœna à dextris reſidebam proximus, à te
Veſtibus indutus, uirgo pudica, tuis.
Veſtitus muliebris erat, ſexusq́; uirilis,
Qui iuuenis nunc ſum, falſa puella fui.
Sic te decepi mutatus ueſte puellæ,
Dum caſtus uelles dicier atq; probus.
Si tibi (quod dicis) pia mens & caſta fuiſſet,
Cur mihi ſæpè dabas ſigna ſupercilijs?
Cur etiam toties mihi baſia plena dediſti?
Cur pedibus noſtris ſigna dedêre pedes?
Quæ ſecreta meas tua lingua emiſit in aures?
O magnum nimia ſimplicitate uirum.
Talia debebas dilectæ dicere Nymphæ,
Etſi flagrâſſet pectus amore graui?
Quæ non cæcus amor cogit ſecreta fateri?
Quæ non ebrietas corda patere facit?
Cur es tàm ſubitò deliro uictus amore?
Cur tibi tàm celerè pectora torſit amor?
Harmonicas gracili dùm prompſi gutture uoces,
Intrauit pectus, dira libido, tuum.

Carmina

Carmina dum finxi preſſa teſtudine, blanda:
  Paulatim uires ſumpſerat ignis edax.
Quod niſi mutâſſem ueſtes conuiuia linquens,
  Mens tibi langueret uicta furore graui.
I nunc & populo ſtupido te finge pudicum,
  Quandoquidem mens eſt iam tua nota mihi.
Iurgia dic nobis, & rixæ uerba miniſtra,
  Verba tamen Dani uera manere decent.

AD CASSIONELLAM.

Per uarios populos & ſalſa per æquora uectus
  Rurſus nunc adſum, Caßionella, tibi.
Per multos caſus, per multa pericula uitæ,
  Multa tuli belli tædia, multa uiæ.
Numine felici ſuperaui magna pericla,
  Et redij Nymphæ ſaluus & incolumis.
Nunc iuuat ex animo triſtes deponere curas,
  Flore mihi tenerum circumeunte caput.
Heus puer huc adſis, nobis bona uina miniſtra,
  Ex animo curas pellere tempus erit.
Tu mea Nympha, meum decus, & mea ſola uoluptas,
  Huc ades, & procul hinc pelle doloris onus.
Huc ades, ut læti capiamus gaudia ſacra,
  Gaudia quæ cuperet Iupiter ipſe ſibi.
Dulcibus implebo pomis, corilisq; caniſtrum,
  Fructibus ac alijs quos meus hortus habet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Solus odorifero placidè tibi iunctus in horto,
Affigam roſeis oſcula mille labris.
Ne dubita uirgo, propera mecumq; uenito,
Amplexu iuncti dulce feremus onus.
Candidior pelagi ſpumis, & lacte recocto,
O uirgo roſeas tu mihi iunge genas.
Auricomum mihi iunge caput, mihi iunge papillas,
Pande nigros oculos, pande ſupercilia.
Porrige grata mihi, uirgo ſpecioſa, labella.
Baſia ſume tibi, baſia iunge mihi.
Vtere dum potis es conceſſo munere Diuûm,
Ne pereant fruſtrà tempora grata tibi.
Nunc te commendat diuinæ gratia formæ,
Quilibet ut meritò te putet eſſe Deam.
Non tamen eſt manſura diu præſtantia formæ,
Nec maneat gratus, ſemper in ore, nitor.
Tempus erit quandò, nec me ſententia fallet,
Vt nitidum uultum ruga ſenilis aret.
Stat roſa grata nimis primo ſpectabilis ortu,
At fugiente fugit ſplendida forma, die.
Aetas uirginibus teneris dùm florida durat,
Eximius roſeo fulget in ore nitor.
Cùm uenerit tacitè, tardo pede, cana ſenectus,
Egregius pulchro migrat ab ore color.
Tunc fruſtrà amiſſum lugebunt ſæpè decorem,
Tempora lugebunt ſic periſſe ſua.

Et quoties ſeſe ſpeculo candente uidebunt
Dicant, hæc olim pulchra figura fuit.
Pulchra figura fuit, ſed nunc contempta iacebit.
Pulchra Venus Nymphas gaudet habere nouas.

IN CHELYN.

Letiferam gaudet cùm Mars quatit impius haſtam,
Bellator tractans prælia Martis opus.
Lætatur bibulam pugil intraturus harenam,
Sternere ſi poßit fortia membra uirûm.
Nonnulli madidam cupiunt uerſare paleſtram,
Membraq; perualidis implicuiſſe toris,
Permulti canibus denſos circundare ſaltus
Gaudent dùm prædæ noxia tela parant.
Et ſtudijs alijs alij capiuntur alumni,
Qui cupiunt curas pellere mente graues.
Ad chordas qui non teſtudinis arrigit aures,
Humanæ ſtillam mentis habere nequit.
Blanda chelys reſona, mihi baſia fige puella,
Bache faue, curas frangere tempus adeſt,

Triſtia corda chelys reficit modulamine dulci,
Nam nihil hac totus dulcius orbis habet.
Iupiter hac gaudet, Phœbus, Phœbiq; ſorores.
Hac gaudent omnes Dijq;, Deæq; ſimul.
Hac celebris gaudet Rhetor, clarusq; poëta,
Et quibus ingenium docta Minerua dedit.

Hac delectantur regesq; ducesq; potentes,
Hac gaudet Cæſar Martis ad arma potens.
Hac Veneris pueri ſuauem modulantur amorem,
Hac Charites reſonant ex Helicone Deæ.
Hac cuncti gaudent homines, animalia cuncta.
Hac gaudet quicquid maximus orbis habet.
Blanda chelys reſona, mihi baſia fige puella,
Bacche faue, curas frangere tempus adeſt,

Triſtia languentes cui tundunt pectora curæ,
Adſit, perfacili reſtituatur ope,
Reſtituatur enim docto præbente magiſtro
Pharmaca, quæ mentes exhilarare ſolent,
Immortale decus cœli Grynæus Apollo,
Mentes cum uidit multa grauare mala.
Non ſatis eſt (dixit) membrorum tollere morbos,
Eſt quoq; præduris mens releuanda malis.
Corporis ingentes tollit medicina dolores,
Sic noſtrum quondam prodidit ingenium.
Melliflux citharæ dulciſsima fila medentur
Triſtatæ mentis ſollicitudinibus.
Blanda chelys reſona, mihi baſia fige puella,
Bacche faue, curas frangere tempus adeſt.

Quod dico flauus quondam dicebat Apollo,
Qui quoq; nunc citharæ præſidet ipſe ſuæ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Ergò tibi ſi ſint obnoxia pectora curis,
  Non reſonæ ſpernas tinnula plectra lyræ.
Plectra lyræ grauium quæ ſunt medicina laborum,
  Quandò cura ſequax triſtia corda premit.
Sed digitis dulci preſſa teſtudine doctis,
  Languidulas curas attenuare decet.
O benè felices, ô terq́; quaterq́; beatos
  Quos iuuat appoſito, plectra mouere, mero.
At nimis inſulſos quos ducit inertia uinctos,
  Tangere ne poßint mollia plectra lyræ.
Blanda chelys reſona, mihi baſia fige puella,
  Bacche faue, curas frangere tempus adeſt.

Quid ſtas chare puer? tàm triſtis quid tibi mens eſt?
  Huc ades, ut iungas carmina docta chely.
Si ſacra Caſtalidum cupias conſcendere templa,
  Si cupias ſummi tecta ſubire Iouis.
Si cupias Veneri, Veneriſq́; placere puellis,
  Dulcia Phœbeæ comprime fila lyræ.
Expertus dico, ſi tangas pollice chordas,
  Eximius fias inter Hamadryadas.
Teq́; petat uirgo peteret quam Iupiter ipſe,
  Iupiter in ſummo clarus honore polo.
Plura tibi ſecreta chelys ſunt cognita, uerum
  Ignauum populum non decet iſta ſcire.
Blanda chelys reſona, mihi baſia fige puella,
  Bacche faue, curas frangere tempus adeſt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Prò lætor quoties prætento pollice neruos,
Vt mihi Caſtaliam Muſa miniſtret aquam.
Lætor dulciſono coniungens carmina plectro,
Vt referat Bacchus pocula plena mihi.
Lætor dum citharæ tango reſonantia fila,
Vt facilis fiat pulchra puella mihi.
Diſperęam niſi te dulci complectar amore,
Quod mihi ſis ſemper fida miniſtra chelys.
Docta chelys dapibus ſupremi grata Tonantis,
Tu mihi perpetuò dulce leuamen eris.
Viuere dum liceat cum pulchra Caßionella,
Nobiſcum maneas tu quoq; blanda chelys.
Muſa tace, requieſce chelys, benè uiue puella,
Bacche uale, nox eſt, tu mihi ſomne ueni.

IN M. VERANVM.

Sæpè ſuos nobis recitat Veranus amores,
Et dici Veneris miles in arte cupit.
Verùm tàm ſtultos quis non ridebit amores?
Num cupiet talem pulchra puella uirum?
Verano certè non eſt monſtroſior alter.
Quæ tanto monſtro concubuiſſe uelit?
Grande caput cingunt poſiti ſine lege capilli.
Maxillas tumidas hiſpida barba tegit.
Torua uelut pandit furioſus lumina taurus:
Lumina Veranus ſic quoq; torua gerit.

Sputum pertranſit plenos rubigine dentes.
Penſilis è naſo ſtiria ſæpè cadit.
Attamen eximijs uis ſtulte placere puellis
Dùm profers buccis turpia uerba tuis.
Nec ſatis eſſe putas ſcurrilia fundere uerba,
Geſtibus & ſtultos uincere iure potes.
Rauca uelut paſtor qui cornua fortiter inflat
Ori coniungit cornua curua ſuo:
Dulcia ſic pathicæ comprændens ora puellæ,
Turpiter extorques baſia plena tibi
Ah mirum miſero ſi dulcis mater amorum
O Verane tibi gaudet adeſſe, Venus.
Pulchris pulchra placent, contemnunt turpia pulchri,
Pulchra Venus pulchris gaudet adeſſe uiris.
Deſine propterea nugator, deſine uelle
Prodere ſtultitiam turpiter ipſe tuam.

AD D. HIERONIMVM Chyſeueterum.

Candida cum fulget croceis aurora capillis,
Summaq; cum canet roribus herba nouis,
Per uarias lentè duxit me ſemita calles
Non procul à Nympha Tethyos undiuagæ.
Nympha quam Saliden ueteres dixere Poëtæ,
Quæ Muſis cordi eſt, Aonioq; choro,

Floribus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Floribus in denſis per quadrua compita corpus
Tandem compoſui, me uegetare uolens.
Dùm faciles ſubitò meditabar fundere uerſus,
Exoriens Phœbus cornua clara tulit.
Aſtabat forti compreſſus ab Hercule cancer,
Qui radijs Phœbi feruidus eſſe ſolet.
Grandia mirabar pulchri miracula mundi.
Mirabar Muſas, ſtelliferumq; polum.
Miranti uaſto de ſummi culmine cœli,
Blandam præbebat doctus Apollo chelyn.
Deliaci capio præſtantia munera uatis,
Expers quantumuis tangere plectra lyræ.
Pollice dum cupio molles prætendere neruos
Blandaq; dulciſonæ iungere uerba lyræ
Aſtitit à dextra iuuenis, ſimilis Ganymedi
Qui miſcet ſummo, pocula grata, Ioui.
Pegaſides linquens, Phœbum, Phœbiq; ſorores,
Quæro quod iuuenis carpere tentet iter.
Se properare refert Numburgum pulcher alumnus
Cernere quô poßit ſplendida caſtra ducum.
Tunc ego, uade puer læto omine, & i pede fauſto,
Vt ſaluus redeas incolumisq; mihi
Chyſcuetero ex me noſtro dic talia uerba,
Qui modò Numburgi publica iuſſa facit.
Is mihi ſemper erit non ultimus inter amicos,
Is mihi perdulci iunctus amore fuit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Aut citius celerem retrahet Tithonia currum,
Et uehet occiduo Lucifer axe diem.
Spiritus & tenues prius exhalabit in auras,
Et cinis extincto corpore factus ero.
Quàm non ſit memori firmè mihi mente repoſtus,
Vel poßim tanti non memor eſſe uiri.
Hæc ego depicti recubans in gramine campi,
Petronio dixi, Chyſeuetere, meo.
Et uerè maneat talis Vibergius olim,
Qualis erat quandò talia dicta dedit.

AD SERENISS: DANORVM regis Cancellarium, & regni Daniæ conſiliarium Iohannem Friſium.

Viue per æternos Friſi feliciter annos,
Vt patriæ proſis ſedulus uſque, tuæ.
Gaudemus cuncti te nobis eſſe patronum,
Quos iuuat Aoniæ fila mouere lyræ
Friſiacam ſtirpem mirentur poſtera ſecla,
Si ſtudijs pergas conſuluiſſe ſacris.

AD CASSIONELLAM.

Nil opus eſt horum toties mihi dicta referre,
Qui pueros flammas nos agitare ferunt.
Namq; ſumus multos annos numerare parati,
Horum quæ dico tu mihi teſtis eris.
Aetatis medium mea ſi mihi uirgo relinquas,
Anni uiginti ſex, mihi prouenient,

Aetatisq;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Aetatiſq; meæ medium tibi uirgo uicißim
Reddens, quinq; annos ac duo luſtra tenes.
Quot mihi ſint anni, quot Nymphæ dicite uates,
Queîs tribuit blandam doctus Apollo lyram.
Interea nobis adſis lepidißima uirgo,
Vt ſignent annos, baſia noſtra, meos.
Signatis annis, menſes ſignentur & horæ.
Baſia ſignabunt millia multa, dies.
Et placeat tandem paruas ſignare minutas,
Immò atomos minimos baſia noſtra notent
Baſia ſi quiſquam cupiat numerare deinde,
Falletur quamuis ſit bonus arte ſua.

AD ADOLPHVM DE Laſca.

Ludere me iuuenem miraris maxime princeps,
Enſe graui, ac haſtam ſæpè leuare manu.
Miraris denſos canibus me cingere ſaltus,
Horridaq; incautæ mittere tela feræ.
Deſine mirari, nunc uobis iſta relinquo
Queîs Mauors fortis, fortia membra dedit.
Martis opus linquo, ſtudiumq; relinquo Dianæ,
Palladis auricomæ caſtra beata ſequar.
Me iuuat Aonidum cum Nymphis ludere in hortis,
Me iuuat appoſito, tangere plectra, mero.
Nil opus eſt uerbis, breuiter tibi cuncta patebunt,
Virgo, chelys, pietas, pocula noſter amor.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

AD MVSAM.

Muſa leues luſus ſatis eſt cecinisſe, relinque
  Nugas & riſus quos ioca ſalſa iuuat.
Ex humili conſurge loco, nec uilia canta
  Vt prius, aſt regum fortia facta cane.
Exprime grandiloquo uerſu Mauortia bella,
  Ex hac militia gloria maior adeſt.
Non tamen hos uerſus olim cecinisſe pudebit,
  Interdum minimis gratia rebus adeſt.
Parua puer ſcripſi, maiora poëmata pangam,
  Annis ſi potero fortior eſſe meis.
Interea placidè dulces requieſcite Muſæ
  Grande melos donec tibia noſtra ſonet.
Scribere plura uetat rabioſi dæmonis ira,
  Inclyta quæ rigidi Teutonis ora premit.
Terribilem dextra Mauors quatit horridus haſtam,
  Et tellus atro tincta cruore madet.
Non potis eſt pallas teneras defendere Muſas,
  Anguiferi quamuis Gorgonis ora gerat.
Cedite propterea Nymphæ, diſcedite Nymphæ,
  Donec erit ſtudijs dulcior aura ſacris.
Caſtalides Muſæ, teneræq; tacete Camœnæ,
  Non blandum triſti carmen ab ore uenit.
Tu mea Muſa petens, celeri pede, Danica regna
  Dilecto, gnatum dic ſupereſſe, patri.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Corrige.

A 3. b. uer: 20 Irrita placato. Ibidem uer: 25 melli-fluas. A 4. b. uer: 22 Tithonia. A 6. b. uer: 35 ſtimulet. A 8. a. uer: 2 releuare poteſt. Ibidem uer: 16. releuabit quomo. B 1. a. uer: ult. tu quoq; ſæue. B 4. b. uer: 13 præclaræ. B 5. a. uer: 4 Muſca. Ibidem ſphinx. B 6. a. uer: 20 talia. B 7. a. uer: 7 Diminuis.

Reliqua cuiuis nota erunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

VT VACVAS EXPLE-REMVS PAGINAS VER-

ſus doctorum quorundam uirorum ad Iohannem Georgium ſcriptos, huc adiecimus.

SIPONTINVS GALLVS.

Cvm didicit uarias noſter Vibergius artes
Cur non eſt celebris mille per ora uirûm?
Non me cauſa latet, iuuenis Vibergius eſt nunc:
Maturus, fiet notus in orbe magis.

IOHANNES MAINERVS.

Perge bonis auibus, doctiſsime perge Iohannes
Durum Pimplei ſcandere montis iter.
Fallor ego, aut poteris Parnaßi attingere culmen,
Quodq́; dat ingenijs Muſa, referre decus.
Sed me non fallit rectæ ſententia mentis:
Perge modò, & Chriſti numine clarus eris.

FRIDERICI RVSELII LL. Doctoris carmen ad optimum Adoleſcentem Ioha. Georgium.

Gallia Budeum, ac Hollandia iactat Eraſmum,
Miſnia te dicit, docte Philippe, ſuum:

Te mi

Te mi Vibergi celebrabit Dania quondam,
Incolumem ſi te uiuere fata ſinant.
Ingenio celebris, uirtute inſignis alumne
Palladis ad ſedes carpere perge uiam.
Eximijs patrem ſtudijs ſuperare labora,
Patre tuo charo ne uideare minor.
Vnicus hic, multos ſtudijs ſuperauit honeſtis,
Ac inter doctos eminet ipſe uiros.
Ingenio iuſtos ſibi conciliauit honores.
Dijs charus cunctis, principibusq; fuit.
Illius ad laudes ſic te trahet æmula uirtus,
Vt quod cœpiſti perficiatur iter.
Sic gnatum chari commendet fama parentis,
Dum ſimilis cupiat filius eſſe patri.
Sis alacer iuuenis ſacro digniſsime Phœbo,
Theſpiadum pergens caſtra beata ſequi.
Cùm tua Daphnea cingantur tempora fronde,
Si fortuna uolet Cinthius alter eris.
Tales namq; canis docta teſtudine uerſus:
Quales præclarus Cinthius ipſe facit.
Cunctas rumpe moras, animo certamen honeſtum
Ingreditor, uates non eris exiguus.
Dij tibi concedant, longæui Neſtoris annos:
Vt patriæ fias luxq; decusq; tuæ.
Dum citharæ dulces, dum carmina blanda ſonabunt,
Semper erit clarum nomen in orbe tuum.

Τέλος.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2

HARRY LARSEN

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1411 8° copy 2